

MESALIJANIN (1) *sb m*

mesalijanin a. mesalijan, [massylijanin a. massylijan].

Tekst nie oznacza é; pierwsze a w obu wariantach jasne, drugie pochylone.

pl [N massylijãni.] ◊ G mesalijã(o)w.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Członek sekty ascetów pielgrzymów, zwanych też euchitami, działających w IV w. w Syrii i Armenii, odrzucających sakramenty i widzących istotę pobożności w modlitwie (z syr. mesalaim ‘modlący się’): Od Meśálinnow [lege: Mesalianow] [Luter się nauczył]: iż pod ofobą chlebá ciáło tylko fámo ieft/ ále krwie Páńkiewy nie máłz. *ReszPrz* 40; [Iż Eucháryfthya pod ofobą chlebá niema krwie. [...]] Tákże theż thrzymáli Máłfyliani roku 330. *WizFałeczDucha* E3, E2v, E4].

Synonimy: entuzyjasta, euchita.

FP